

V šatech rozervaných s duší prázdnou a popraskanou
ležíš na kolejích, co už nikam nevedou.
Na stehnech potřísněných se tvůj život promítá,
obraz bez tváře, co se jenom usmívá.

Jako film bez herců ti tvůj život připadá, na stole řádků pár n
a rozloučenou.
Na kolejích studených se slzy roztrhají a slova skrývají jen, pr
omiň lásko.

Chybíš mi lásko má . . .
Chybíš mi lásko má . . .
Chybíš mi lásko má . . .

Rukou roztřesenou po sté dopis pročítám,
písmena nečitelná, od slziček rozpitá.
Má lásko proč, vždyť zůstal jsem tu sám,
říkám si po tisíci, když jsem u tvého hrobu stál.

Jako film bez herců ti tvůj život připadá, na stole řádků pár n
a rozloučenou.
Na kolejích studených se slzy roztrhají a slova skrývají jen, pr
omiň lásko.
Chybíš mi lásko má ...